

Nu har vi så lavet den der tilføjelse, som jeg har refereret til tidligere, som også er refereret i teksten til det her lovforslag, med mulighed for at forlænge med 2 gange 13 uger, og det kan være, at der er nogle andre småhuller, der skal lukkes; det er vi helt med på. Men at lave det her som en generel nyordning, at man kan gå permanent på den her ydelse, så er man sikker på, at så ville vi ikke bare opleve måske et par tusinde, som SF påstår, der på nuværende tidspunkt er i klemme, så ville vi opleve rigtig, rigtig, rigtig, rigtig mange, som bliver efterladt på bagperonen, fordi der ikke længere er det pres på systemet for at komme frem til en afklaring.

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal bare høre, om jeg virkelig hørte Det Radikale Venstre rigtigt, for jeg synes, det er ret råt, at næste gang et menneske, som har mistet forsørgelsesgrundlaget f.eks. efter en hjerneskode, ringer til mig og er ked af, at han ikke længere har et forsørgelsesgrundlag, skal jeg sige, at det skal han ikke være så ked af, fordi hans nytte lige nu er, at han er med til at lægge pres på nogle systemer.

Er det virkelig grundsynspunktet i forhold til nogle af de mest udsatte grupper, vi har, eller var det hr. Anders Samuelsen, der kom til at formulere sig lidt for frimodigt, for jeg synes ikke, at sådan et råt menneskesyn sædvanligvis kendetegner Det Radikale Venstre. Det er jo gidseltagning under en eller anden form, oven i købet gidseltagning af nogle af de mennesker, der har de allerfærreste ressourcer til at lægge ryg til.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nej, det er ikke gidseltagning. Det er såmænd et forsøg på at være noget, som måske ligger meget fjernt fra SF, nemlig forholdsvis realistisk med hensyn til, hvordan systemer reagerer. Det, der er den historiske erfaring, er, at hvis man lader systemerne sejle deres egen sø, lader perioderne være ubegrænsede, ja, så kommer der ingen hjælp til dem, der er i knibe. Og vi ønsker hjælp til dem, der er i knibe. Derfor lægger vi med den type foranstaltninger, som vi har her, og med begrænsninger pres på systemerne, og det kommer mange, mange, mange tusinde mennesker til gavn hvert eneste år.

Hvis der så stadig væk er nogle eksempler i stil med den person, der ringer til hr. Villy Søvn-

dal, så skal vi have fat i vedkommende og have fat i den sagsbehandler og den kommune, som har sløset på det her område.

Løsningen er ikke at gå ind og lave en lovændring, som bare læser 5.000-6.000 mennesker ud i et problem, fordi alle lader stå til. Nej, løsningen er at tage fat det konkrete sted og få løftet opgaven derude, hvor problemet er. Det burde hr. Villy Søvnald tage at hjælpe med i stedet for at slæbe sagen herind.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Mogens Nørgård Pedersen.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Som flere tidligere ordførere har nævnt, er det her jo en genfremsættelse, og det skal SF bestemt ikke have utak for. Da lovforslaget var til behandling tidligere, var Kristendemokraterne nølende. Dermed kan jeg så også konstatere, at vi i den periode, der er gået, siden det blev fremsat sidst, faktisk er blevet mindre nølende. Nu er det Dansk Folkeparti, der er lidt nølende, og det er i og for sig fint nok at ville give ministeren lidt længere tid.

Vi er faktisk af den opfattelse, at ministeren har haft tid til at løse det problem, som SF nu påpeger igen, og derfor kan vi Kristendemokrater støtte forslaget.

Det betyder naturligvis ikke, at syge mennesker ikke så hurtigt som muligt skal i arbejde og blive raske. Det betyder heller ikke, at der ikke skal være et incitament til at få folk i arbejde så hurtigt som muligt, naturligvis. Vi mener ikke, at forslaget, sådan som det ligger her, er nogen sovepude. Der kan være en række andre tiltag, som kan gøre, at man overhovedet ikke kommer ud i det tidsperspektiv ud over det ene år. Men den mindre gruppe, som falder i, vil vi gerne være med til at tage hånd om.

Vi skal jo tænke på, at det er på grund af sygdom. Det er jo ikke på grund af uvilje mod at arbejde, at folk når ud over den rampe. Vi vil gerne være med til at sikre indkomsten.

Så ligger der jo også det i det, at der faktisk, og det er måske en lidt anden vinkel, i den lovgivning, der er nu, er en diskrimination af ægteskabet, idet man, hvis man er gift, i og for sig kommer hurtigere til skade i hvert fald på indkomsten, nemlig ved at man går over på kontanthjælp, og for gifte mennesker er det altså over på ingenting. Det synes vi er ganske urimeligt.